

yder. Hvis nu Staten tager Halvdelen af Tilskuddet bort, maa nødvendigvis Medlemmernes Kontingent forhøjes, og det er det, det ærede Medlem tilsigter. Ved at halvære Statstilskuddet til Sygekasserne indvindes der netop dette Beløb til Fordel for det yderligere Gode, som her ydes. Altsaa faar Staten det yderligere Beløb, den har Brug for.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Naar en Gang den højtærede Indenrigsministers Udviklinger om denne Sag foreligger i Rentryk, skal jeg gøre et hæderligt Forsøg paa at forstaa, hvad Ministeren har ment. I Øjeblikket er det mig komplet umuligt. Naar man vil løse en ny social Opgave, som koster Penge, analogt med en tidligere, som koster Penge, begriber jeg ikke, hvorledes man i den Anledning skulde komme til formindskede Udgifter for nogen af de Parter, man mener rettelig bør deltage i Udgifterne. Og Venstres Standpunkt er netop, at man ligesom med Hensyn til Sygekasserne, hvor man løser Opgaven ved Bidrag fra Staten og fra den enkelte, fordeler Invaliditetsrisikoen og Kronisk-syge-Risikoen mellem Staten, de forsikrede og Arbejdsgiverne. Naar Staten paatager sig nye sociale Opgaver i Analogi med tidligere, vil selvfølgelig Udgifterne stige. Det kan umuligt være andet, end at det maa være paa Grundlag af en øjeblikkelig Nervøsitet, Ministeren ikke kan begribe dette.

Indenrigsministeren (Rode): Det er maaske vanskeligt for det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Hegelund-Lange) at forstaa en Ting, som er overmaade klar. Naar en Opgave koster Staten for meget, og der derfor skal ydes noget mere af Borgerne, vil dette kunne ske paa to Maader, enten ved, at Staten formindsker et Tilskud, som allerede ydes til Borgerne, eller lader Borgerne yde et nyt Tilskud. Det ærede Medlem siger, jeg vil ordne Sagen paa den Maade, at jeg til den Præmie, som et Sygekassemedlem yder, 10 Kr., vil lægge en Ekstrapræmie paa 5 Kr. Altsaa vil han have, at det paagældende Sygekassemedlem kommer til at betale et forhøjet Bidrag for at faa dette yderligere Gode. Men det samme vil aldeles uvægerlig opnaas der-

ved, at Staten formindsker sit Bidrag til Sygekassen. Staten vil opnaa nøjagtigt det samme paa begge Maader; paa den ene Maade vil den faa Penge ind ved direkte at kræve mere af Sygekassemedlemmerne, paa den anden Maade vil den spare det samme Beløb ved at lade være med at give et Tilskud. Det er fuldkommen klart.

Første Næstformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg vil gøre et sidste Forsøg. Den højtærede Minister sagde, at Staten vilde opnaa det samme. Det er rigtigt, hvis det kun drejede sig om at formindske Statens Udgifter. Men Venstre har jo erklæret, at naar vi løser denne nye Opgave, Invaliditets- og Kronisk-Syge-Risikoen, kan vi ikke vente at formindske Statens Udgifter. Det vil betyde forøgede Udgifter for Staten. Det er Venstre villigt til at gaa med til, naar der samtidig, parallelt med tidligere Sygekasselovgivning, kræves et forøget Bidrag fra de forsikrede selv og Arbejdsgiverne. Nu tror jeg absolut, Ministeren forstaaer mig.

Indenrigsministeren (Rode): Et forøget Bidrag fra de forsikrede fremkommer ogsaa, naar man formindsker Statstilskuddet til Sygekasserne. Det er ganske selvfølgelig. Det ærede Medlem (Hegelund-Lange) paastaar følgende: Den nye Opgave, som her foreligger Offentligheden, koster Staten 5 Mill. Kr. Det er for meget, siger det ærede Medlem, $2\frac{1}{2}$ Million deraf vil jeg lægge over paa Borgerne. Aldeles nøjagtigt dette vil opnaas paa en af to Maader: enten ved at paabyrde Borgerne $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til yderligere Sygeforsikringspræmier eller ved at berøve dem $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. af det Tilskud, der ydes til Nedsættelse af de nuværende Præmier.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Hegelund-Lange: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.